

$$D_{agr}^{G_{2-1}} = 0,5 \sum_{i=1}^n \left| \frac{\sum_{j=1}^n B_{ij}^2}{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n B_{ij}^2} - \frac{\sum_{j=1}^n B_{ij}^1}{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n B_{ij}^1} \right|,$$

где A_{ij} и B_{ij} – элементы первого квадранта таблиц Затраты-Выпуск.

Величины агрегированных коэффициентов динамичности составили для Украины $D_{agr}^{U_{2-1}}=0,167$ и для Германии $D_{agr}^{G_{2-1}}=0,068$. Таким образом, структура промежуточного потребления в Украине изменялась гораздо (в 2,45 раза) большими темпами, чем в Германии.

К.С. БАРИШНИКОВ, аспірант, Донецький державний університет управління

ОГЛЯД НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ КРАЇНИ

Комплекс сучасних проблем у сфері розробки й актуалізації системи правового забезпечення для сталого розвитку України, охоплює весь діапазон нормативно-правових суспільних відносин сучасного перехідного періоду як на рівні міжнародного права, так і на рівні національних законів. Серед міжнародних проєктів, започаткованих для сталого розвитку України, виокремимо «Програму сприяння сталому розвитку в Україні», реалізація якої почалася наприкінці 1999 року за ініціативи Програми розвитку ООН та Агенції США з міжнародного розвитку [1].

Програма розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН) є глобальною мережею ООН у галузі розвитку. В Україні головні сфери діяльності ПРООН зосереджені на демократичному врядуванні, подоланні бідності, гарантуванні безпечного середовища, енергетиці та довкіллі [3]. У кожній з цих тематичних

сфер ПРООН забезпечує баланс між впровадженням заходів щодо розробки політико-правових документів, аналітично-дорадчої діяльності, заходів з поліпшення спроможності національних партнерів та окремих пілотних проєктів. Згідно із затвердженим ПРООН Робочим планом здійснюються чотири основні напрями реалізації цієї Програми: супровід Концепції та уточнення її положень для регіонального та місцевого рівнів з урахуванням національних та місцевих особливостей; розробка еколого-економічної моделі сировинної галузі України; розробка ефективних економічних основ природокористування в сучасних адміністративних і ринкових умовах; розробка заходів з підтримки екологічного бізнесу в законодавчому, інвестиційному та інформаційному аспектах [1].

Після реалізації цих напрямів передбачається зміна статусу Програми з міжнародного на національний з подальшими уточненнями цілей і завдань.

В рішеннях Верховної Ради України неодноразово зазначалося про необхідність консолідації зусиль міжнародного співтовариства для послідовного досягнення загальнодержавних і глобальних цілей сталого розвитку та виконання його завдань за такими основними напрямками [4]:

у законодавчій сфері: формування загальних принципів, стратегій і керівних положень, спрямованих на сталий розвиток на державному і місцевому рівнях;

у міжнародній сфері: об'єднання зусиль європейської спільноти для забезпечення сталого розвитку на континенті, розвиток міжнародних інтеграційних процесів – базових понять безпеки й стабільності.

в екологічній сфері: забезпечення сталого, екологічно безпечного розвитку навколишнього середовища, попередження загроз планетарного масштабу;

в економічній сфері: системні, виважені внутрішні реформи, спрямовані на економічне зростання всіх галузей народногосподарського комплексу;

у соціальній сфері: здійснення політичних суспільноорієнтованих реформ;

в інформаційній сфері: подальший розвиток інформаційної інфраструктури загальнодержавного рівня; сприяння підзвітності та прозорості процесу прийняття рішень органами влади й підсилення громадського контролю.

На думку автора, послідовна систематизація й аналіз змісту чинної нормативно-правової бази органів державної влади України допоможе визначити особливості сталого розвитку країни, а також програмні цілі, завдання й теоретичні моделі, які знайшли своє відображення у відповідних постановах Верховної Ради України та урядових актах, прийнятих для реалізації на загальнодержавному, регіональних та міжнародному рівнях.

Список використаної літератури: 1. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку до 2015 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.2006 р. №1001 [Електронний ресурс]: Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1001-2006-%EF>. 2. Положення про Національну раду зі сталого розвитку України: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2009 р. №997 //Офіційний вісник України. – 2009. - №73. – Ст.1502. 3. Постанова Верховної Ради України «Про Концепцію сталого розвитку населених пунктів» від 24.12.1999 р. №1359-XIV. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1359-14>. 4. Проект ЄС «Підтримка сталого регіонального розвитку в Україні». – Режим доступу: www.ssr.org.ua.

Н.В. ШУМЛЯНСЬКА, старший викладач кафедри туристичного бізнесу
Харківської державної академії культури

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

За даними Світової туристської організації, у світі екологічний туризм становить від 12 до 15 % туристів і їх кількість в середньому щорічно зростає на 30 %[2]. Незабаром в цих статистичних даних з'явиться також певна частка українських туристів. Цьому сприяють три глобальні тенденції:

- загальне погіршення екологічної ситуації в нашій країні, що спричинило необхідність прояву особливої уваги до природоохоронних територій;